

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8802/15

לפני: כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ג' קרא

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון
2. אלוף פיקוד המרכז
3. ראש המנהל האזרחי

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ל' בכסלו התשע"ח (18.12.2017)

בשם העותרת: עו"ד אבי סגל; עו"ד יעל סינמון

בשם המשיבים: עו"ד הדס ערן

פסק-דין

השופט א' שהם:

1. לפנינו עתירה, במסגרתה מבקשת העותרת "להורות למשיבים 1-3 לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם העתקת כ-70 משפחות בדואיות אשר פלשו ושוהות כיום באופן בלתי חוקי בשטח G שבמעלה אדומים למתחם הקיבוע באבו דיס".

2. ברקע הדברים יצוין, כי בפני בית המשפט היו תלויות עתירות שנסכו על אותו אזור – עתירות שהוגשו על ידי משפחות בדואיות משבט הג'האלין (בג"ץ 5950/15 ו- בג"ץ 6137/15). עתירות אלה נמחקו ביום 17.12.2017, בכפוף לכך שהובהר לעותרים בהן, כי עליהם לפעול למיצוי הליכים אל מול רשויות האזור.

3. בנסיבות אלה, הצענו לב"כ העותרת, לאחר ששמענו בקצרה את טיעוניו, למשוך את העתירה תוך שמירת מלוא טענותיה. בתשובה להצעת בית המשפט, הודיע

ב"כ העותרת בכתב, כי מדובר בעשרות מבנים בלתי חוקיים, הקיימים בחלקם הגדול למעלה מעשור, כאשר המשיבים נמנעו כל אותה תקופה מלממש צווי הריסה נגדם, ולפיכך התבקש בית המשפט להוציא מלפניו צו על תנאי "כמבוקש בגדרי העתירה".

4. לאחר ששקלנו את טיעוני העותרת ונתנו דעתנו לתגובת המשיבים, הגענו לידי מסקנה כי דין העתירה להידחות. הלכה ידועה היא, כי בית המשפט לא יתערב, ככלל, בהחלטות המשיבים בקביעת סדרי העדיפויות באכיפת דיני התכנון והבניה (בג"ץ 8806/10 רגבים נ' ראש הממשלה (4.9.2011); בג"ץ 6243/08 התנועה לשמירת אדמות הלאום נ' שר הביטחון (2.12.2010); בג"צ 1555/06 קינג נ' עיריית ירושלים (15.5.2006)).

לא מצאנו, כי יש לסטות מהלכה זו במקרה דנן, ולפיכך דין העתירה להידחות.

בנסיבות העניין, לא ראינו ליתן צו להוצאות.

ניתן היום, א' בטבת התשע"ח (19.12.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט